

Voorakkoord: er zat meer in!

Op donderdag 16 juni kwam het tot een voorakkoord tussen de syndicale onderhandelaars en de directies. Hierbij zouden we vanaf dit jaar 15 november verliezen als extralegale feestdag. Voor 2017 komt daar de schrapping van de extralegale feestdag 2 november bij en het inleveren van 1 kredietdag (KD) per 28 kalenderdagen ziekte. Dit is slechts een kleine verbetering tegenover het origineel bericht, een verbetering die afgedwongen werd door de spontane stakingen van 25 mei t.e.m. 3 juni. **Rond de sancties staat er niets in het voorakkoord**, daarover zou er nog afzonderlijk onderhandeld worden. **Bij velen leeft het gevoel dat er meer toegevingen, of zelfs de volledige afschaffing van het bericht, in zaten.**

Bovendien moet niet enkel naar het bericht over de KD's gekeken worden. Dat was voor veel collega's slechts de druppel die de emmer van jarenlange productiviteitsverhogingen deed overlopen. **Op een goede tien jaar tijd kwamen er 50% reizigers bij, maar verdween bijna een kwart van het personeel. Het ongenoegen is niet beperkt tot één maatregel, het gaat om het volledige mobiliteitsbeleid.** Met een meer globale benadering in onze acties kunnen we overigens ook makkelijker reizigers overtuigen.

De grote zwakte was dat de vakbonden **weinig tot geen coördinatie aan de spontane staking gaven, behalve om deze stil te leggen**, en zich volledig toelagde op de onderhandelingen. In de week "stakingspauze", waarbij er eerst voor een week dan voor 2 weken stakingsaanzeggingen waren ingediend van zondagavond 12 juni tot zondagavond 26 juni, werd niet actief gemobiliseerd of geanalyseerd. Er waren wel her en der militantenraden en algemene vergaderingen, maar deze werden vaak op korte tijd aangekondigd. **Algemene personeelsvergaderingen om het personeel te betrekken bij de discussies van de onderhandelingen en de organisatie van de staking** vanaf 12 juni zou tot een grotere betrokkenheid leiden, een beter beeld van wat leeft bij het personeel en veel meer druk op de onderhandelingen hebben gevormd.

Ondanks de beperkingen van de beweging, geeft een interview van Michel Bovy van HR Rail in L'Echo (Frans-talige tegenhanger van De Tijd) van 18 juni aan dat we de directie onder druk gezet hebben en dat enkele van haar projecten terug in vraag gesteld worden.

De vakbondsleiding liet het initiatief voor de acties aan het personeel over, ook spontaan protest vergt immers organisatie. **Het zou dan ook logisch zijn dat de basis die de**

We willen dat er overal personeelsvergaderingen of militantenraden komen om het voorakkoord te bespreken en ter stemming voor te leggen

acties voerde, kan beslissen over het voorakkoord. Dat kan door overal personeelsvergaderingen of militantenraden te houden om het voorakkoord te duiden en ter stemming voor te leggen, waarbij deze bijeenkomsten niet één of twee dagen op voorhand terloops worden aangekondigd.

Er moeten in de komende weken en maanden discussies opgestart worden binnen de structuren van de vakbonden om een analyse te maken van deze strijd. Niet om ons te beperken tot frustraties en kritieken die tot een anti-vakbondspositie leiden, maar om de **sterktes en zwaktes te evalueren om onze strijd de komende weken en maanden beter te kunnen voeren.** Ook moet er nagedacht worden over tactieken en strategie, een actieplan voorgesteld worden, met een programma van syndicale eisen om op middellange termijn de krachtsverhouding op te bouwen in het voordeel van het personeel.

Na de staking van 24 juni kan het spoorpersoneel, eventueel samen met andere openbare diensten, **het algemeen actieplan aanvullen**, omdat de aanvallen blijven komen. Daarbij kan nagedacht worden bijvoorbeeld aan wekelijkse 24u stakingen te houden in september en oktober, waarbij rond de algemene staking in gemeenschappelijk vakbondsfront van **7 oktober** een 48u staking of zelfs een 72u staking kan uitgeroepen worden bij de spoorwegen en andere openbare diensten.

De val van de regering en haar neoliberal beleid moet ook op de agenda geplaatst worden. Want **wie denkt dat deze regering grote toegevingen gaat doen, maakt zich slechts illusies.** Er is een dringendheid om het algemeen actieplan op te voeren tegen deze asociale regering en haar talloze maatregelen. De spontane stakingen bij de spoorwegen, maar ook in andere sectoren, tonen een algemeen ongenoegen en **grotere actiebereidheid.** De maat is meer dan vol. **We zullen de aanvallen enkel stoppen door onze strijd ernstig te organiseren.**